

Biblické texty:

Izajáš 40,1-11: „Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláně. I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa.“ Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ „Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva. Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stále navěky.“ Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: „Hle, váš Bůh! Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede.“

2.List Petřův 3,3-15a: Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.“ Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny. Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul. Týmž slovem jsou udržována nynější nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí. Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a ‚tisíc let jako jeden den‘. Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem. Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost. Proto, milovaní, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem. A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse.

Marek 1,1-8: Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího. Je psáno u proroka Izaiáše: ‚Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnajte mu stezky!‘ To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: ‚Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.‘ Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít v řece Jordánu. Jan byl oděn velbloudí srstí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobyly a med divokých včel. A kázal: ‚Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi. Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým.‘

Úkol potěšovat

Potěšovat lidi je možné různě: pomocí, soucitem, být s člověkem, navštěvovat, obejmout. Písmo nás dnes také potěšuje, a to zprávou: Bůh se slitovává a vykupuje, pomáhá a je s námi. Lid, který byl kdysi v babylónském zajetí i ten malý zbytek, který žije kolem trosk Jeruzaléma, byl potěšen:

Doba utrpení je označena jako čas vyhnanství, zajetí a nesvobody, poroby. Také nás slova proroka Izajáše potěšují; někoho možná v osobní situaci, ve které zrovna je. Nebo jde o povzbuzení v tom, co prožíváme ve společnosti, ve světě plném napětí; někde se už válčí.

Utěšovat a potěšovat sebe i druhé, že čas utrpení se vrchovatě naplnil, i když jsme tísněni rozhořivající se válečnou krizí, jsme tísněni morální krizí společnosti, nebo jsme naopak zaslepeni tím, že se mnohým z nás velmi dobře daří a zapomínáme soucítit s druhými a dělit se s nimi. Křesťané mají potěšovat!

Judští zajatci vídali, jak Babylóňané okázale připravovali a zdobili (na výzvu heroldů, hlasatelů) cesty a silnice, kudy se pak ubíralo procesí panovníka při slavnostech, jindy vítězné vojsko při triumfálním pochodu. Demonstrace slávy a moci Babylóňské říše. (Vzpomeňme na 1. máje) Izajáš tento obraz použil s jiným významem: „Připravte na poušti cestu Hospodinu, vyrovnejte na pustině silnici pro našeho Boha, každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pohorek sníženy.“ Pro nás dnes rozumíme asi takto: Pán překročí všechna údolí a všechny hory světa a lidé to dosvědčují právě tím, že propady ve svých životech překonávají, srovnávají si hodnoty a svůj život podle Božích návodů (Desatera a přikázání lásky).

Triumfální cesta Hospodinovy moci vede pouští bez vody a bez cest, místem démonů, oblastí sucha a smrti, protože i všechna tato místa jsou pod Božím panstvím. Hory a pahrbky jsou místa, kde sloužíme našim modlám a jsme tak v jejich područí. V údolích se zabydlely naše špatné, zlé a depresivní myšlenky včetně lenosti. Konečně poušť – těžce se po ní cestuje, člověka vyčerpává až k smrti. Připusťme si, že míváme poušť v sobě, mnohdy jsme vyčerpáni, v zákoutích našich myšlenek je místo na nečisté, nepřátelské a zlé myšlenky, které se někdy promění v činy. Nebo rezignujeme a vzdáváme se.

Evangelium podle Marka téměř stejnými slovy sděluje slovy Jana Křtitele: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky. Připravme svá srdce na příchod Spasitele. Vztah k Bohu je v nás lidech porušen. Čiňme pokání, možná je čas přijmout to zlé, co jsme si dosud mysleli, že na nás dopadlo nezaslouženě, že to byla nespravedlnost - přijmeme to vše pokorně od Pána. Zažijeme pak, jak se ty pahrbky a údolí v nás vyrovnají a poušť se promění v zavlažovanou zahradu. Tedy budeme vnitřně spokojeni a bude v nás pokoj a vyrovnanost. Navíc budeme schopni ochotně ze své zahrady rozdávat plody potěšení, pomoci, lásky lidem kolem sebe. A to je Boží království plné dobra, pravdy a krásy.